

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIII. Quomodo Eunomius se ab Eudoxio se junxit eo quòd Aëtio addictus esset: & quomodo tumultu Alexandriae per Eudoxium excitato, iterum fugit Athanasius: cumque ob id populus seditionem movisset, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Cap. 17.

Οποιας τυρόμισθαι οὐχώριστο, διότι τὸ φρονκεῖδος αὐτὸν ἀπίστως ἦτι σπουδὴ ιδούσης παραχθὲν ἐν ἀλεξανδρίᾳ θρονίκη, ἀλλαζόμενος πάλιν Φίλης ἦσσος ή λαβὼν δέκα τέτοντα σταύρον, ὑπεστηλέσθησε, μιὰ γάνη μάτων τὰ οὐράς ἐν ἀλεξανδρίᾳ σταύρωσε, αὐδίς τοῦ σταύρου κρατεῖται διετοῖς τῷ ἔπειδης αὐτὸν εἰπεῖται.

Περὶ τοῦ τέσσερας χρόνους ἐνόμισθαι οὐχώριστος καὶ οἶδαν τὰς συναγωγὰς ἐποιῆσθαι, ὅπις πολλάκις αὐτὸς καλεῖται δεκτῆναι τὸν καθηγητὸν ἐαυτὸν ἀέτιον, ἐνδόξιον δὲ τοῦ ἀέτου τέτοντας τοῦ τέσσερας χρόνους ἐποιήσεν καὶ γράψαντας δόξαν οὐθέτει, τὴν αὐτὴν γραφὴν τῇ ἐαυτῷ· αὖτις ὅπις πάντες οἱ οὐρανοφρεγεῖς ὡς ἐτερόδοξον φεύγοντες αὐτοῦ αἴπα, τῷ ἐνδόξῳ τοῦ ἐνόμιου χωρισμῷ πεποιήκει ταῦτα μὴν σὺν κανταύνις πόλει τοῦ τεσπότοιο ἐδήμετο. καὶ τὴν αἰλεξανδρείαν, περισσαγματεῖσθαι ἐπάρεχων αποχθῆται ἐνδόξιος πειθῶν τὴν ἐκκλησίαν ἐτάραξεν ἀθανάσιον. καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ πλήθεος ἀλογονούρου μηνὸς Φορώμηρον, δεδοκινώς τε μὴ τῷ γρηγορίῳ αὐτόπτων αὐτὸς τὴν αἰτίαν λαβεῖ, τεσσαρες ὅλες μῆνας σὺν μηνιαῖσι πατερών απέκρυψεν ἐαυτὸν ἐπειδὴν διὰ τὴν αὐτὸς απεγίστη ὁ λαὸς πόθῳ τῷ τοξεῖσαντὸν ἐσασιαζειν. μαθεῖν ὁ βασιλεὺς συγνάγειν διατάσσει τὴν αἰλεξανδρείαν, διὰ γραμμάτων ἐσπίμανται, διεστοιχεῖσθαι τῷ ἐκκλησιῶν ἀθανάσιον· καὶ τέτην ἡ αὔτην τῷ μητραρχοῦντα τὴν αἰλεξανδρείαν ἐκκλησίαν, ἕως τῆς ἀθανασίας τελεθῆσθαι· ὅπις μὲν τὴν μῆτραν τὴν τελεθῆσθαι, πάλιν οἱ τῷ δογματος μέρες τὴν ἐκκλησιῶν ἐπεργάτησαν, μικρῷ ὑπερεγκέντορῳ.

Cap. 18.

Ως οὐδέποτε κατέστη τίτην πόλει τελευτήν Αιγαίου, οἱ μὲν ἀρχαὶ τοῦ διοικήσαντος, οἱ ὄρθροι οἱοντος δὲ τινάριον διὰ ινστιτούτων τοιούτων.

Tοιγαρεν ὁ βασιλεὺς ἐάλην πάλιν ἐπὶ τὴν αἰλεξανδρείαν πενθεῖσθαι, απῆρεν διπλῶς τῆς κανταύνιας πόλεως καὶ γρόμηρος σὺν νηομηδέσι πόλει τοῦ Βιθυνίας, ἐπερχεθεὶς κατ' αὐλὴν διαπινεῖ τοιαύτην ἐνδόξιον δέσποτον ὃ τὸ δεσποτεῖον

CAPUT XIII.

Quomodo Eunomius se ab Eudoxio sejunxit eo quod Aetio addicitus est: & quomodo tumultus Alexandriae per Eudoxium excitato, iterum fugit Athanasius: cumque ob id populus seditionem movisset, timens Imperator, lenitis per literas Alexandrinis, Athanasium denuo Ecclesiam suam obtinere jussit.

Sub idem tempus Eunomius ab Eudoxio sejunxit, conventus seorsum celebravit, eo quod Eudoxius sacerdoto ab ipso rogatus ut Aetium praepotorem suum recuperet, id facere recusarat. Nec tamen Eudoxius sua sponte hoc praestit: ipse enim opinionem Aetii minime rejiciebat, quippe que eadem prorsus esset cum ipsius opinione: sed propterea quod omnes qui cum Eudoxio consentiebant: Aetium ut contraria lentientem aversabantur. Hec fuit causa quamobrem Eunomius ab Eudoxio cederet. Atque hæc quidem Constantinopoli gesta sunt in hunc modum. Alexandriae vero edictum Praefectorum Praetorii studio atq; operâ Eudoxii eò missum, Ecclesiam conturbavit.

CVerum Athanasius improvidum multitudinis impetum metuens; veritusque ne si quid gravius fieret, ipsi tanquam aetori tribueretur, quatuor integros menses in paterno monumento delituit. Sed cum populus absentiam ejus graviter ferebat, ob amorem ejus ac desiderium seditionem conflasset, audiens Imperator ea de causa turbari Alexandriae, missis literis praecepit, ut Athanasius securi & absque motu Ecclesias obtinet. Hac ratione factum est, ut Alexandrinorum Ecclesia ulque ad obitum Athanasii quieta & pacata permanescit. Qualiter vero post ejus mortem Ariani iterum Ecclesiis potiti sint, paulo post dicemus.

CAP. XIV.

Quomodo mortuo Constantinopoli Eudoxio, Ariani quidem Demophilum; Orthodoxi vero Evagrium, annirente Eustathio Antiocheno ordinaverint.

Porro Imperator Valens reliqua Constantinopoli, iterum Antiochiam contendit. Cumque Nicomediam Bithyniae venisset, illic substitut ob hanc causam. Eudoxius Arianae factionis

Ff